

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 37

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 54

11 lutego 2011

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Informacja w sprawie daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 118/2011 z dnia 10 lutego 2011 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Tajlandii 2

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 119/2011 z dnia 10 lutego 2011 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 16

DECYZJE

2011/91/UE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 10 lutego 2011 r. upoważniająca laboratorium w Korei Południowej do prowadzenia testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 656) ⁽¹⁾ 18

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2011/92/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 10 lutego 2011 r. wprowadzająca kwestionariusz służący do sporządzenia pierwszego sprawozdania z wprowadzania w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 657) ⁽¹⁾.....** 19

2011/93/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 10 lutego 2011 r. zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 701) ⁽¹⁾.....** 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Informacja w sprawie daty podpisania Protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa między Wspólnotą Europejską a Republiką Seszeli

W dniu 18 stycznia 2011 r. Unia Europejska i rząd Republiki Seszeli podpisały w Brukseli Protokół ustalający uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sektorze rybołówstwa.

Zgodnie z art. 13 przedmiotowego protokołu jest on zatem tymczasowo stosowany od dnia 18 stycznia 2011 r.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 118/2011

z dnia 10 lutego 2011 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Tajlandii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) Dnia 20 maja 2010 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Tajlandii („państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie antydumpingowe zostało wszczęte w wyniku skargi złożonej w dniu 6 kwietnia 2010 r. przez Ring Alliance Ringbuchtechnik GmbH („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji unijnej niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych. Skarga zawierała dowód *prima facie* wskazujący na dumping wspomnianego produktu i istotną szkodę z tego wynikającą, co zostało uznane za wystarczające, aby uzasadnić wszczęcie postępowania.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących w Tajlandii, przedstawicieli państwa, którego dotyczy postępowanie, a także znanych importerów i użytkowników. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie uwag na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem

o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

- (4) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron i do wszystkich pozostałych stron, które złożyły o to wniosek w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mianowicie do skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanego producenta eksportującego w Tajlandii, przedstawicieli państwa, którego dotyczy postępowanie, znanych importerów i użytkowników. Wszystkim stronom, które w wyznaczonym terminie wystąpiły z wnioskiem oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, zapewniono możliwość przesłuchania.
- (5) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i inne uwagi otrzymano od jednego producenta eksportującego w Tajlandii, skarżącego producenta unijnego, pięciu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstwa handlowe (w tym jedno produkujące także w Unii) i jednego użytkownika.
- (6) Komisja zwróciła się o wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celu tymczasowego ustalenia dumpingu, powstałej szkody oraz interesu Unii, a następnie je zweryfikowała. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:
 - a) producent unijny
 - Ring Alliance Ringbuchtechnik GmbH, Wiedeń, Austria;
 - b) producent eksportujący w Tajlandii
 - Thai Stationery Industry Co. Ltd, Tajlandia („TSI”);
 - c) przedsiębiorstwa powiązane z producentem eksportującym w Tajlandii
 - Wah Hing Stationery Manufactory Limited, Hong Kong;
 - d) importerzy unijni
 - Giardini S.r.l., Settimo Milanese, Włochy;
 - Rendol enterprises, Reilingen, Niemcy;
 - Industria Meccanica Lombarda srl, Offanengo, Włochy (także producent w Unii);
 - Winter Company Spain S.A., Hiszpania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 131 z 20.5.2010, s. 13.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (7) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badania szkody”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (8) Produktem objętym postępowaniem są kołowe mechanizmy segregatorowe składające się z dwóch arkuszy stalowych lub drutów z co najmniej czterema przymocowanymi półpięściami z drutu stalowego, które są połączone pokrywą stalową; mogą one być otwierane poprzez rozciąganie półpięściami lub małym stalowym mechanizmem spustowym przymocowanym do kołowego mechanizmu segregatorowego, pochodzące z Tajlandii („produkt objęty postępowaniem” lub „KMS”) objęte obecnie kodem CN ex 8305 10 00. Mechanizmy dzwigniowe sklasyfikowane pod tym samym kodem CN nie są objęte zakresem tego dochodzenia.
- (9) KMS są używane do przechowywania różnego rodzaju dokumentów lub papierów. Używane są między innymi przez producentów segregatorów kołowych, podręczników technicznych, albumów fotograficznych i klaserów, katalogów i broszur.
- (10) W Unii Europejskiej w OD sprzedano dużą ilość różnych modeli KMS. Modele różniły się wielkością, kształtem i ilością pierścieni, wielkością płyty podstawowej i układem otwierania pierścieni (otwierane przez rozciąganie lub otwieranie przy pomocy mechanizmu spustowego). Uwzględniając fakt, że wszystkie KMS mają wspólne właściwości fizyczne i techniczne oraz że modele KMS mogą w pewnym zakresie być wymienne, Komisja przyjęła, że wszystkie KMS stanowią jeden produkt na potrzeby niniejszego postępowania.

2.2. Produkt podobny

- (11) Produkt wyprodukowany i sprzedawany na krajowym rynku Tajlandii oraz produkt wyprodukowany i sprzedawany w Unii przez producentów unijnych mają w zasadzie te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. KONTROLA WYRYWKOWA

3.1. Kontrola wyrywkowa importerów niepowiązanych

- (12) Z uwagi na dużą liczbę importerów niepowiązanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrole wyrywkowe zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności dokonania kontroli wyrywkowej oraz – o ile konieczność taka zostanie stwierdzona – umożliwić dobór próby, wszyscy znani importerzy

niepowiązani zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie – zgodnie z informacjami zawartymi w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania – podstawowych informacji na temat ich działalności związanej z produktem objętym postępowaniem (określonym w pkt 2.1 powyżej) prowadzonej w okresie od 1 kwietnia 2009 r. do 31 marca 2010 r.

- (13) Po analizie przedłożonych informacji i w związku z niewielką liczbą importerów, którzy zgłosili chęć współpracy, podjęto decyzję, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

4. DUMPING

- (14) Jedno przedsiębiorstwo w Tajlandii odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu dla producentów eksportujących. Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedziało także jedno przedsiębiorstwo zaangażowane w sprzedaż produktu objętego postępowaniem, mające swoją siedzibę w Hong Kongu i powiązane z tym producentem eksportującym. Na podstawie danych o przywozie przedstawionych przez Eurostat producent eksportujący (wraz z powiązaniem przedsiębiorstwem) był odpowiedzialny za cały tajlandzki wywóz do Unii.

4.1. Wartość normalna

- (15) W toku dochodzenia wykazano, że producent eksportujący dostarczył niepełnych i nieprawidłowych informacji dotyczących elementów istotnych z punktu widzenia kosztu produkcji, takich jak rzekome zużycie niklu metalicznego i innych surowców. Ponadto inne dane przedstawione w odniesieniu do kosztów produkcji i mocy produkcyjnych były niespójne i nie zgadzały się ze sobą. Poza tym podczas dochodzenia ujawniono, że istniało powiązane przedsiębiorstwo mające siedzibę w Chińskiej Republice Ludowej, które było, w przeciwieństwie do tego, co pierwotnie twierdził producent eksportujący, zaangażowane w sprzedaż produktu objętego postępowaniem i zarządzanie nim. Przedstawione koszty nie obejmowały odpowiednich kosztów przedsiębiorstwa powiązanego i z tego względu były niekompletne.
- (16) W związku z powyższym uznano, że przedstawione dane dotyczące kosztów nie były wystarczająco dokładną podstawą do określenia wartości normalnej. Postanowiono zatem, aby ustalenia przynajmniej częściowo oprzeć na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (17) Przedsiębiorstwo zostało niezwłocznie powiadomione oraz została mu zapewniona możliwość przedstawienia dalszych wyjaśnień zgodnie z art. 18 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Jednak informacje przedstawione przez przedsiębiorstwo były niesatysfakcjonujące, ponieważ nie wyjaśniały wykazanych nieścisłości. Przedsiębiorstwo nie potrafiło także obalić dowodów wskazujących, że przedstawiono niekompletne, nieprawidłowe i wprowadzające w błąd informacje. Ponadto przedsiębiorstwo nie dostarczyło istotnych informacji dotyczących wyżej wspomnianego powiązanego przedsiębiorstwa z siedzibą w Chińskiej Republice Ludowej, zaangażowanego w produkcję i sprzedaż produktu objętego postępowaniem.

- (18) W związku z powyższym uznano, że wartość normalna dla producenta eksportującego powinna być tymczasowo ustalona na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (19) Wobec braku innych bardziej wiarygodnych informacji wartość normalna została tymczasowo obliczona na podstawie informacji dotyczących kosztów produkcji w Tajlandii, jak wskazano w skardze. Zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia podstawowego informacje te zostały porównane ze zweryfikowanymi informacjami otrzymanymi podczas dochodzenia, łącznie z informacjami dotyczącymi kosztów personelu i energii w Tajlandii. Tam, gdzie uznano to za stosowne, informacje przedstawione w skardze zostały zastąpione zweryfikowanymi informacjami otrzymanymi podczas dochodzenia.
- (20) Na podstawie informacji dostarczonych w skardze do kosztów produkcji ustalonych jak wskazano powyżej, dodano uzasadnioną kwotę kosztów ogólnych i administracyjnych oraz kwotę zysków, w wysokości odpowiednio 16 % i 8 %.

4.2. Cena eksportowa

- (21) Producent eksportujący prowadził sprzedaż eksportową do Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego znajdującego się poza Unią
- (22) Cenę eksportową ustalono na podstawie cen produktu przy jego sprzedaży przez powiązane przedsiębiorstwo handlowe do Unii, tj. niezależnemu nabywcy, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych.

4.3. Porównanie

- (23) Wartość normalna i cena eksportowa zostały porównane na podstawie ceny *ex-works*.
- (24) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W odpowiednich i uzasadnionych przypadkach dokonano dostosowań dotyczących różnic w kosztach transportu, ubezpieczenia i kredytów.

4.4. Margines dumpingu

- (25) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i ust. 12 rozporządzenia podstawowego ustalono margines dumpingu dla współpracującego producenta eksportującego na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej poszczególnych typów produktu ze średnią ważoną ceną eksportową poszczególnych typów produktów ustaloną jak wyżej.

- (26) Na podstawie powyższej metodyki tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem są następujące:

Producent eksportujący	Margines dumpingu
Thai Stationery Industry Co. Ltd, Bangkok, Tajlandia	17,2 %

- (27) Jako że współpracujący producent eksportujący reprezentował cały tajlandzki wywóz produktu, którego dotyczy postępowanie, do Unii, uznano, że rezydualny margines dumpingu należy ustalić na poziomie marginesu dumpingu ustalonego dla tego współpracującego producenta eksportującego, tj. 17,2 %.

5. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (28) W okresie objętym dochodzeniem następujący producenci produkowali KMS na terytorium UE:

— Ring Alliance Ringbuchtechnik GmbH, Wiedeń, Austria,

— Industria Meccanica Lombarda srl, Offanengo, Włochy.

- (29) Pierwszy producent jest wnioskodawcą i współpracował w dochodzeniu. W toku dochodzenia ustalono, że wnioskodawca reprezentował ponad 50 % całkowitej produkcji unijnej KMS w OD.

- (30) Drugi (mniejszy) producent jest także importerem KMS z Tajlandii i wyraził sprzeciw wobec postępowania. Na podstawie informacji przedstawionych przez przedsiębiorstwo ustalono, że podczas całego okresu uwzględnionego podczas badania szkody wielkość zakupów produktów tajlandzkich była w średnim ujęciu porównywalna z wielkością produkcji własnej.

- (31) W związku z powyższym uznaje się, że zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) drugiego producenta należy wykluczyć z definicji przemysłu unijnego, a zatem jedynie producent wnioskodawca reprezentuje przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Zwany jest on dalej „przemysłem unijnym”.

- (32) Należy podkreślić, że w przeszłości przemysł unijny składał się z dwóch różnych producentów (Koloman Handler – Austria oraz Robert Krause – Niemcy), którzy zbankrutowali i zostali przejęci przez grupę austriacką. Przedsiębiorstwa te zostały poddane istotnej restrukturyzacji, a obecna struktura „Ring Alliance Ringbuchtechnik GmbH” została utworzona w 2003 r. Siedziba firmy jest zlokalizowana w Austrii, a produkcja odbywa się na Węgrzech.

6. SZKODA

6.1. Konsumpcja w Unii

(33) Konsumpcję ustalono na podstawie następujących danych:

— zweryfikowanej łącznej sprzedaży na rynku unijnym zgłoszonej przez przemysł unijny i innego producenta unijnego,

— zweryfikowanej łącznej wielkości wywozu unijnego współpracującego producenta w Tajlandii w okresach wymaganych w kwestionariuszu (lata 2008, 2009 i OD), oraz danych Eurostatu w przypadku innych lat,

— danych Eurostatu dotyczących przywozu z innych państw trzecich.

(34) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję KMS w UE:

	2006	2007	2008	2009	OD
Konsumpcja (w tys. sztuk)	100	100	111	93	95

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

(35) W całym okresie badania szkody konsumpcja spadła o 5 %⁽¹⁾. Należy jednak zauważyć, że po wzroście o około 10 % w latach 2006–2008 konsumpcja spadła o 15 % w następnym okresie.

6.2. Przywóz z Tajlandii

a) Wielkość przywozu i udział w rynku

	2006	2007	2008	2009	OD
Wielkość przywozu	100	65	153	116	119
Udział w rynku	12,0 %	7,8 %	16,5 %	15,0 %	15,0 %

Źródło: zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz dane Eurostatu.

(36) Dane dotyczące przywozu z Tajlandii w okresie 2008-OD są oparte na odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez współpracującego producenta eksportującego – jedyne go znanego eksportera tajlandzkiego – oraz na danych Eurostatu w przypadku pozostałych lat. Na tej podstawie ustalono, że łączna wielkość przywozu KMS z Tajlandii wzrosła o prawie 20 % w okresie od 2006 r. do OD. Jednak w tym okresie poziom przywozu znacznie się zmieniał, a największy wzrost nastąpił w latach 2007–2008, kiedy to przywóz wzrósł ponad dwukrotnie.

(37) Tajlandzkie udziały w rynku ogólnie wykazywały tendencję zwyżkową i zyskały 3 punkty w okresie od 2006 r. do OD. Podobnie jak wielkość sprzedaży udziały w rynku osiągnęły szczyt w 2008 r. na poziomie 16,5 %.

b) Ceny przywozu produktu objętego postępowaniem/podcięcie cenowe

	2006	2007	2008	2009	OD
Cena importowa	100	103	123	113	113

⁽¹⁾ Podano jedynie rzędy wielkości, aby chronić poufne informacje jedyne go skarżącego.

- (38) Ceny importowe najpierw wzrosły o ponad 20 % w latach 2006–2008, a następnie zaczęły spadać.
- (39) Pomimo ogólnego wzrostu o 13 % w okresie badania szkody ceny tajlandzkie znacznie podjęły ceny producentów unijnych w OD. Porównanie cen za odpowiednie modele, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych, rzeczywiście wykazało, że średnie ceny importowe były o ponad 30 % niższe niż ceny sprzedaży przemysłu unijnego w OD. Porównanie średniego poziomu cen w innych latach wskazuje na porównywalne stawki podjęcia cenowego w latach 2006–2009.
- (40) Bezwzględny poziom tajlandzkich cen importowych był także systematycznie poniżej innych cen importowych i w znaczącym stopniu poniżej ceny innego producenta unijnego.

6.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego ⁽¹⁾

a) Produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2006	2007	2008	2009	OD
Produkcja	100	130	131	80	83
Moce produkcyjne	100	110	115	80	75
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	79 %	94 %	90 %	79 %	88 %

- (41) W całym okresie zarówno produkcja, jak i moce produkcyjne spadły odpowiednio o prawie 20 % i 25 %. Wzrastające wykorzystanie mocy produkcyjnych należy postrzegać jedynie jako wynik obniżenia mocy produkcyjnych o 25 % w tym samym okresie. Jest to głównie spowodowane zwolnieniami (zob. poniższe dane dotyczące zatrudnienia).
- (42) Należy jednak zauważyć, że wielkość produkcji i moce produkcyjne najpierw wzrastały do 2008 r., a następnie znacznie spadły.

b) Zapasy

	2006	2007	2008	2009	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	100	137	153	124	126

- (43) W okresie badania szkody zapasy przemysłu unijnego wzrosły ogółem o 26 %. Znaczna część produkcji KMS obejmuje standardowe produkty, a przemysł unijny musi utrzymywać pewien poziom zapasów, aby móc skutecznie zaspokoić popyt swoich klientów. Jakikolwiek wzrost stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego ponad średni poziom wskazuje na trudności ze sprzedażą produktów.

c) Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost

	2006	2007	2008	2009	OD
Wielkość sprzedaży w UE	100	105	113	79	77
Udziały w rynku	29,6 %	31,1 %	30,2 %	25,2 %	24,0 %

- (44) Sprzedaż przemysłu unijnego na rynku UE spadła o 23 % w okresie badanym, co oznacza obniżenie udziałów w rynku z 29,6 % do 24,0 %, tj. spadek o ponad 5 punktów. Wielkość sprzedaży oraz udziały w rynku rzeczywiście spadały od 2008 r.

⁽¹⁾ Informacje oparte są na zweryfikowanych danych przedstawionych przez przemysł unijny w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dane podano w formie zindeksowanej (2006 = 100) lub rzędów wielkości, w przypadku konieczności zachowania poufności.

- (45) Powyższy rozwój sytuacji ogólnie wskazuje na brak wzrostu przemysłu unijnego w okresie od 2006 r. do OD.

d) *Ceny sprzedaży*

	2006	2007	2008	2009	OD
Cena sprzedaży	100	99	99	110	107

- (46) Średnia ważona cena sprzedaży dokonywanej przez przemysł unijny pozostawała względnie stabilna do 2008 r. Następnie wzrosła ona o 10 % w 2009 r., a potem spadła o 3 punkty procentowe w OD. Ten wzrost cen jest wynikiem działania dwóch czynników: zmiany asortymentu produktów ze względu na zmniejszającą się wielkość sprzedaży bardziej standardowych i tańszych produktów oraz próby zrównoważenia przez przemysł unijny strat poniesionych w 2008 r. Próba ta nie była jednak udana, ponieważ przemysł unijny nadal ponosił straty w następnym okresie (zob. poniżej).

e) *Rentowność, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych*

	2006	2007	2008	2009	OD
Zyski i straty – % obrotów	100	9	135	167	146
Przepływy środków pieniężnych	100	- 502	- 685	- 136	- 291
Zwrot z aktywów netto	100	87	104	146	176

- (47) Przemysł unijny ponosił straty w całym okresie badania szkody, a powyższa tendencja przedstawia ogólny wzrost poziomu strat. Sytuacja nieco poprawiła się w 2007 r. (prawie osiągnięto próg rentowności), ale znów zaczęła się pogarszać, poczynawszy od 2008 r. Mimo że spadek przepływów środków pieniężnych mógł być w pewien sposób ograniczony, od 2007 r. nadal pozostawały one na negatywnym poziomie. Zwrot z aktywów netto był także negatywny w całym okresie i systematycznie spadał w okresie od 2006 r. do OD.

f) *Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału*

	2006	2007	2008	2009	OD
Inwestycje	100	45	50	17	26

- (48) Inwestycje podlegały wyraźnej tendencji spadkowej, tj. - 75 % w całym okresie badania szkody.
- (49) Jak wskazano powyżej, mając na uwadze niekorzystną sytuację finansową przemysłu unijnego, można stwierdzić, że jego zdolność do pozyskania kapitału z niezależnych źródeł była poważnie zagrożona.

g) *Zatrudnienie, wydajność i płace*

	2006	2007	2008	2009	OD
Zatrudnienie	100	111	118	99	87
Wydajność	100	117	111	81	95
Płace	100	106	113	92	71

- (50) W całym okresie zatrudnienie (pełny czas pracy) spadło o 13 %, a największy spadek miał miejsce po 2008 r., kiedy zatrudnienie osiągnęło szczyt. Płace podlegały tej samej tendencji.

- (51) Wydajność, mierzona w tysiącach sztuk wyprodukowanych przez pracownika w danym okresie, podążała ogólnie za tym samym trendem co zatrudnienie, jednak spadek mógł być ograniczony w OD.

h) *Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu*

- (52) Na podstawie dostępnych faktów w toku dochodzenia ustalono istnienie istotnego dumpingu wynoszącego 17,2 % w OD.

i) *Poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu*

- (53) Przemysł unijny przez kilka lat ponosił straty w wyniku przywozu po cenach dumpingowych. Do 2008 r. mógł on korzystać ze stosunkowo skutecznych środków, lecz następnie sytuacja znów się pogorszyła. Jest to dokładniej wyjaśnione w poniższej sekcji dotyczącej interesu Unii.

6.4. Wnioski

- (54) W okresie od 2006 r. do OD sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego uległa wyraźnemu pogorszeniu. Polegało to zwłaszcza na znacznym spadku produkcji i wielkości sprzedaży (odpowiednio – 17 % i – 13 %), co doprowadziło także do obniżenia udziału w rynku z 29,6 % do 24 %. Wpłynęło to również na sytuację finansową przemysłu unijnego. Poziom strat poniesionych przez przedsiębiorstwo wzrósł, zaś przepływy środków pieniężnych i zwrot z aktywów netto podlegały tej samej negatywnej tendencji. Podjęta w 2009 r. przez przemysł unijny próba ograniczenia poziomu strat poprzez podniesienie cen była nieskuteczna, a sytuacja uległa nawet pogorszeniu.
- (55) W wyniku tego inwestycje zostały ograniczone do minimalnego poziomu. Przedsiębiorstwo nie miało innego wyjścia niż zwolnić znaczną liczbę pracowników, aby stawić czoła sytuacji.
- (56) Należy jednak zaznaczyć, że w całym okresie badania szkody sytuacja przemysłu unijnego nieco się poprawiła w latach 2006–2008. W okresie tym produkcja, wielkość sprzedaży oraz zatrudnienie rzeczywiście wykazywały tendencję zwykłą. Jednak wskaźniki te zaczęły znacząco obniżać się od 2009 r. Z drugiej strony wskaźniki dotyczące rentowności pozostawały ujemne w całym okresie, mimo że w 2007 r. prawie osiągnięto próg rentowności.
- (57) Uwzględniając powyższe uwagi, tymczasowo stwierdza się, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

7. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

7.1. Wprowadzenie

- (58) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny została spowodowana przywozem po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto zbadano również znane czynniki, inne niż przywóz po cenach dumpingowych, które mogły spowodować szkodę dla przemysłu unijnego, w celu zagwarantowania, że jakiegokolwiek szkody spowodowane przez te czynniki nie zostały przypisane przywozowi po cenach dumpingowych.

7.2. Wpływ przywozu po cenach dumpingowych

- (59) Należy zauważyć, że rynek unijny charakteryzuje się stosunkowo małą liczbą źródeł dostaw (dwa w Unii, jedno w Indiach, jedno w Tajlandii i wciąż pewne dostawy z Chin), a w związku z tym jest dość przejrzysty pod względem cen poprzez notowania cen. Ponadto znaczna część popytu w UE dotyczy standardowych rodzajów KMS, w przypadku których cena jest czynnikiem decydującym przy wyborze produktu.

- (60) W tym kontekście dochodzenie wykazało, że wielkość przywozu KMS z Tajlandii wzrosła o prawie 20 % w okresie badania szkody, a w OD osiągnięto udział w rynku w wysokości 15 %. W tym samym okresie wielkość sprzedaży przemysłu unijnego znacznie spadła. Co więcej, ustalono, że w OD KMS pochodzące z Tajlandii podcięły ceny przemysłu unijnego o ponad 30 %, co jest wartością znaczną dla tego typu produktu.
- (61) Połączenie istotnej wielkości przywozu i niskiego poziomu cen doprowadziło do znacznej presji cenowej na rynku unijnym. W przypadku braku występowania dumpingu ceny tajlandzkie byłyby – przynajmniej w OD – prawie o 20 % wyższe od ich faktycznego poziomu, co oznaczałoby ogólną wyższą cenę na rynku unijnym.
- (62) Biorąc pod uwagę wielkość przywozu i poziom cen tajlandzkich, uznaje się, że przywóz po cenach dumpingowych osłabił próbę podjętą przez przemysł unijny w celu ponownego osiągnięcia zysków, a przynajmniej ograniczenia strat poprzez podniesienie wielkości sprzedaży lub cen do odpowiedniego poziomu w okresie od 2009 r. do OD. Stała presja wywierana przez przywóz towarów po niskich cenach dumpingowych z Tajlandii na rynek unijny spowodowała spadek wielkości sprzedaży, udziałów w rynku, zaniżone ceny, a w efekcie spadek rentowności przemysłu unijnego.
- (63) Należy przypomnieć, że w ramach ostatniego dochodzenia w sprawie przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych ⁽¹⁾ uznano, że w 2008 r. przemysł był wciąż w niepewnej sytuacji oraz podatny na zagrożenia ze strony dalszego przywozu po cenach dumpingowych.
- (64) Uwzględniając powyższe ustalenia, stwierdzono tymczasowo, że przywóz po cenach dumpingowych z Tajlandii wywarł negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu unijnego.

7.3. Wpływ innych czynników

7.3.1. Spadek popytu na rynku unijnym

- (65) Popyt na rynku unijnym wzrósł o 10 % w 2008 r., ale następnie znacznie spadł w kolejnym roku o około 15 %. Należy to rozpatrywać w kontekście kryzysu finansowego oraz decyzji wielu przedsiębiorstw o ograniczeniu kosztów ogólnych, w tym artykułów biurowych. Cały sektor segregatorów kołowych odczuwał skutki tej sytuacji: przywóz z Indii i Tajlandii spadł w wielkościach bezwzględnych, podobnie jak sprzedaż przemysłu unijnego.
- (66) Należy jednak zauważyć, że w kategoriach względnych przemysł unijny odczuwał negatywne skutki bardziej niż inne podmioty, ponieważ w latach 2008–2009 jego udział w rynku zmalał z 30,2 % do 25,2 %. Biorąc pod uwagę fakt, że przemysł segregatorów kołowych ponosi istotne koszty stałe, spadek wielkości sprzedaży miał negatywny wpływ na sytuację finansową wnioskodawcy. Jednakże spadek konsumpcji powinien być postrzegany w kontekście rozwoju przywozu po cenach dumpingowych z Tajlandii. Przywóz z Tajlandii miał istotny udział w rynku i był prawie trzy razy większy od ilości odpowiadającej spadkowi konsumpcji.
- (67) Z tego względu należy uznać, że spadek konsumpcji spowodowany kryzysem gospodarczym mógł przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny. Jednakże jeżeli odnotowano taki skutek, był on z pewnością znacznie wzmocniony przywozem, który jest przedmiotem dochodzenia.

7.3.2. Przywóz z innych państw trzecich

- (68) KMS są także produkowane w Indiach i Chinach i z nich wywożone. Przywóz kształtował się następująco:

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 157/2010 (Dz.U. L 49 z 26.2.2010, s. 1).

	2006	2007	2008	2009	OD
Indie					
wielkość przywozu	100	93	102	88	91
udziały w rynku	47,6 %	44,3 %	43,5 %	45,2 %	45,3 %
średnia cena	100	99	118	116	113
Chiny					
wielkość przywozu	100	91	153	150	151
udziały w rynku	3,5 %	3,1 %	4,8 %	5,6 %	5,5 %
średnia cena	100	98	90	85	86

Źródło: Eurostat.

- (69) Istnieje tylko jeden producent eksportujący w Indiach, a jego wielkość przywozu spadła w okresie badania szkody o prawie 10 %. Indie stanowią jednak znaczną część rynku unijnego, gdyż w okresie badania szkody posiadały średnio 45 % udziałów w rynku. Ponadto ceny indyjskiego przywozu wzrosły ogółem o 13 % do poziomu nieco powyżej cen tajlandzkich. Biorąc pod uwagę ich przeważającą pozycję na rynku unijnym oraz w związku z konkurencyjnymi cenami przywozu, Indie są znaczącym konkurentem dla przemysłu unijnego. Jednak uwzględniając tendencje opisane powyżej, tj. zmniejszającą się wielkość po rosnących cenach, nie ma wskazań, że Indie mogły przyczynić się do pogorszenia sytuacji przemysłu unijnego w OD. Należy wreszcie zaznaczyć, że pewna część przywozu z Indii, tj. około jedna trzecia, została bezpośrednio kupiona i sprzedana na rynku unijnym przez dystrybutora powiązanego z przemysłem unijnym.
- (70) Przywóz z Chin był od 2004 r. objęty cłami antydumpingowymi wahającymi się w przedziale od 51,2 % do 78,8 %. Wielkość chińskiego przywozu wzrosła o około 50 % w okresie od 2006 r. do OD, co oznacza wzrost udziału w rynku o 2 punkty z 3,5 % do 5,5 %. Mimo że ceny przywozu z Chin wykazywały tendencję spadkową w całym okresie badania szkody, ich ogólny poziom pozostawał znacznie wyższy od cen tajlandzkich. Przy czym nie bierze się tu nawet pod uwagę stosowania cel antydumpingowych. Z tego względu uznaje się, że przywóz ten nie przyczynił się do pogorszenia sytuacji przemysłu unijnego w OD.
- (71) Na podstawie powyższych ustaleń tymczasowo stwierdza się, że przywóz z wymienionych państw trzecich nie przyczynił się, a jeśli w ogóle, to jedynie w bardzo ograniczonym zakresie, do powstania istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.

7.3.3. Wyniki eksportowe przemysłu unijnego

- (72) Wyniki eksportowe zostały zbadane jako jeden z znanych czynników innych niż przywóz po cenach dumpingowych, który mógł w tym samym czasie wyrządzić szkodę przemysłowi unijnemu.
- (73) Wywóz przemysłu unijnego stanowił średnio około 5 % jego całkowitej sprzedaży KMS w okresie badania szkody i pozostał na stosunkowo stabilnym poziomie. Uznaje się zatem tymczasowo, że nie mogło to wyrządzić szkody przemysłowi unijnemu.

7.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (74) Z powyższej analizy wynika, że biorąc pod uwagę wielkość przywozu z Tajlandii i poziom jego cen, spowodował on w OD istotną szkodę dla przemysłu unijnego. Przywóz rzeczywiście wzrósł w kategoriach bezwzględnych, był przedmiotem dumpingu, a poziom cen okazał się znacznie niższy od cen stosowanych przez przemysł unijny na rynku unijnym dla podobnych typów produktów. Na tym wrażliwym pod względem ceny rynku, gdzie liczba dostawców jest stosunkowo ograniczona, a rynek dość przejrzysty, podcięcie cen o ponad 30 % miało zdecydowanie istotny wpływ na ceny rynkowe.
- (75) Analiza pozostałych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że spadek popytu mógł odegrać pewną rolę. Jednak mimo negatywnych skutków zmniejszającego się popytu na rynku unijnym, uznaje się tymczasowo, że ten czynnik nie naruszył związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Tajlandii a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Spadek popytu należy rozpatrywać w połączeniu ze skutkami przywozu po cenach dumpingowych, który pogłębił negatywny wpływ kryzysu finansowego.

- (76) Na podstawie powyższej analizy, w której odpowiednio rozrózono i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu przywozu po cenach dumpingowych, tymczasowo stwierdza się, że przywóz po cenach dumpingowych z Tajlandii wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

8. INTERES UNII

8.1. Uwaga wstępna

- (77) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo tymczasowego wniosku o szkodliwym dumpingu istnieją istotne powody, aby stwierdzić, że wprowadzenie tymczasowych środków antydumpingowych w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. W tym celu i zgodnie z art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego na podstawie wszystkich przedłożonych dowodów rozpatrzono możliwy wpływ ewentualnych środków na wszystkie strony zaangażowane w to postępowanie, a także możliwe konsekwencje powstrzymania się od wprowadzenia takich środków.
- (78) Aby dokonać oceny możliwego wpływu środków, wszystkim zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedział producent unijny będący wnioskodawcą i czterech importerów niepowiązanych. Inny producent unijny, który jest także importerem, przedstawił pewne informacje. Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedział także jeden użytkownik.

8.2. Opis rynku unijnego

- (79) W celu lepszego zrozumienia wszystkich wchodzących w grę interesów wydaje się ważne najpierw opisać główne cechy rynku.
- (80) Środki antydumpingowe zostały po raz pierwszy wprowadzone w odniesieniu do przywozu niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Chin w 1997 r.⁽¹⁾ Pierwotna stawka należności celnej została podniesiona trzy lata później w wyniku przeglądu okresowego. Środki te zostały ostatnio przedłużone po raz drugi w wyniku przeglądu wygaśnięcia tych środków, w którym ustalono, że w przeciwnym razie wyrządzący szkodę przywóz po cenach dumpingowych mógłby zostać wznowiony⁽²⁾.
- (81) W kilku dochodzeniach ustalono, że środki skierowane przeciw Chinom były obchodzone, w związku z czym rozszerzono ich stosowanie na Wietnam i Laotańską Republikę Ludowo-Demokratyczną odpowiednio w 2004 i 2006 r., a zakres stosowania środków rozszerzono także na niektóre nieco zmodyfikowane KMS⁽³⁾.

Należy wreszcie wspomnieć, że przywóz KMS z Tajlandii był przedmiotem dwóch różnych dochodzeń w sprawie obejścia środków, w 2004 i 2008 r., oraz nowego dochodzenia antydumpingowego w 2008 r. Podczas gdy te dochodzenia nie doprowadziły do wprowadzenia jakichkolwiek środków, w obecnym dochodzeniu jasno ustalono, że w swoich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu eksporter tajlandzki przedstawił fałszywe informacje.

- (82) Należy zauważyć, że KMS są przywożone na rynek unijny przez dystrybutorów, agentów lub bezpośrednio przez użytkowników, tj. przedsiębiorstwa produkujące segregatory.
- (83) Trzeba wreszcie przypomnieć, że liczba producentów KMS zaopatrujących rynek unijny jest stosunkowo ograniczona. Oprócz dwóch producentów w UE istnieje tylko jeden znany producent w Tajlandii, jeden w Indiach oraz kilku w Chinach, przy czym w stosunku do tych ostatnich stosuje się środki antydumpingowe jak wyjaśniono powyżej. Obydwaj producenci eksportujący w Tajlandii oraz Indiach należą do przedsiębiorstw z siedzibami w Hong Kongu. Są to odpowiednio Wah Hing Stationary, przedsiębiorstwo handlowe zajmujące się KMS i posiadające zakład produkcyjny w Chinach, oraz przedsiębiorstwo World Wide Stationary, które zawarło umowę dostawy z przedsiębiorstwem Bensons – dystrybutorem, którego właścicielem jest przemysł unijny.

8.3. Przemysł unijny

- (84) Przypomina się, że kilka lat temu przemysł unijny przechodził już poważne trudności gospodarcze, spowodowane m.in. przywozem na nieuczciwych warunkach, i jak wyjaśniono powyżej, musiał przeprowadzić restrukturyzację, aby zapewnić kontynuację swojej działalności.
- (85) W czasie złożenia pierwszej skargi antydumpingowej w 1995 r. przemysł unijny składał się z dwóch producentów: Koloman Handler GmbH, austriackie przedsiębiorstwo oraz Robert Krause GmbH & Co, niemieckie przedsiębiorstwo. Te dwa przedsiębiorstwa były od dawna obecne na unijnym rynku KMS, ale ich sytuacja gospodarcza była tak zła, że obydwa musiały złożyć wnioski o ogłoszenie upadłości. Robert Krause GmbH złożył wniosek o ogłoszenie upadłości w 1998 r., a jego następca musiał postąpić podobnie w 2002 r., natomiast Koloman Handler stał się niewypłacalny w 2001 r. Oba przedsiębiorstwa zostały przejęte przez SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH, które z kolei zostało nabyte przez Ring Alliance Ringbuchtechnik GmbH, będącego wnioskodawcą w niniejszej sprawie.
- (86) Od tego czasu wymieniona działalność została poddana restrukturyzacji, aby lepiej konkurować na poziomie międzynarodowym, w szczególności na podstawowym rynku wnioskodawcy, tj. na rynku unijnym. Restrukturyzacja ta objęła nabycie przedsiębiorstwa Bensons, od wielu lat handlującego produktami KMS i dysponującego zakładami zlokalizowanymi w Niderlandach, Singapurze, Zjednoczonym Królestwie i USA.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 119/97 (Dz.U. L 22 z 24.1.1997, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (UE) nr 157/2010.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 818/2008 (Dz.U. L 221 z 19.8.2008, s. 1).

- (87) Starania podjęte przez ten przemysł w celu poprawy jego sytuacji zostały jednak osłabione, mając na uwadze, że pozytywny wpływ środków wprowadzonych względem nieuczciwego przywozu podlegał praktykom związanym z obejściem i absorpcją środków, jak wyjaśniono powyżej. W konsekwencji, pomimo znaczącej poprawy, zwłaszcza do 2008 r., sytuacja tego przemysłu pozostawała niepewna, jak uznano w dochodzeniu prowadzącym do przedłużenia środków antydumpingowych stosowanych wobec Chin.
- (88) W obecnym dochodzeniu stwierdzono, że w ostatnich latach przemysł unijny znów ponosi istotną szkodę, która spowodowana była przywozem produktów pochodzących z Tajlandii po cenach dumpingowych.
- (89) Podejmując wysiłki na rzecz restrukturyzacji przemysł unijny udowodnił, że może zagwarantować podaż na dużej części rynku UE. W celu osiągnięcia stabilnej i pewnej sytuacji potrzebuje on jednak dodatkowej i skutecznej ochrony przez przywozem po cenach dumpingowych ze wszystkich źródeł. W okresie od 2008 r. do OD liczba miejsc pracy spadła o prawie 60, a w ostatnich latach przemysł unijny odnosił poważne straty. Nie można wykluczyć, że bez środków wprowadzonych wobec przywozu z Tajlandii dokonywanego na nieuczciwych warunkach wnioskodawca będzie zmuszony do zaprzestania działalności, co oznacza, że zagrożonych jest ponad 160 miejsc pracy.
- (90) Biorąc pod uwagę, że ustalono, iż przywóz z Tajlandii wyrządza przemysłowi unijnemu istotną szkodę, przemysł unijny podjął wszelkie niezbędne wysiłki na rzecz restrukturyzacji i jest w stanie konkurować na rynku, gdzie przywóz odbywa się na uczciwych warunkach, uznaje się, że w interesie przemysłu unijnego leży wprowadzenie tymczasowych środków wobec przywozu KMS z Tajlandii.
- #### 8.4. Importerzy i przedsiębiorstwa handlowe
- (91) Po wszczęciu dochodzenia pięciu importerów, łącznie z drugim producentem unijnym, zgłosiło się i odpowiedziało na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawiło inne informacje. Przedsiębiorstwa te reprezentowały 75 % przywozu KMS z Tajlandii w okresie objętym dochodzeniem.
- (92) Jeden z powyższych importerów, reprezentujący około 20 % całkowitego przywozu z Tajlandii, zdecydował się zakończyć swoją działalność w odniesieniu do KMS po okresie objętym dochodzeniem. Dla drugiego importera wielkość sprzedaży KMS spadła trzykrotnie w całym okresie badania szkody i stanowiła jedynie małą część jego całkowitego obrotu w OD (około 1 %). Ponadto importer ten zaprzestał dokonywania zakupów w Tajlandii w 2008 r. i przestawił się na dystrybutora z UE. Uznaje się zatem, że jakiegokolwiek wprowadzenie środków nie zmieni sytuacji tych dwóch importerów.
- (93) Inny importer, reprezentujący mniej niż 10 % całkowitego przywozu z Tajlandii, twierdził, że jeżeli wprowadzone zostaną środki wobec Tajlandii, nie będzie on miał alternatywnych źródeł dostaw i będzie zmuszony zakończyć działalność związaną z KMS. W tym względzie należy po pierwsze przypomnieć, że celem środków antydumpingowych nie jest wykluczenie przywozu na rynek unijny, ale raczej umożliwienie dalszego przywozu, jednak po cenach niedumpingowych. Importer ten będzie mógł zatem kontynuować przywóz KMS z Tajlandii, jednak po uiszczeniu ceł antydumpingowych, oraz częściowo lub całkowicie przenieść zwiększone koszty na swoich nabywców.
- (94) Przyznaje się jednak, że może nie być to łatwe do osiągnięcia ze względu na wrażliwość cenową produktu oraz konkurencję ze strony przywozu z innych państw, takich jak Indie. Ponadto biorąc pod uwagę strukturę rynku unijnego oraz ograniczoną liczbę producentów na świecie, rzeczywiście możliwe jest, że importer napotka trudności w przestawieniu się na inne źródła dostaw. Należy jednak zaznaczyć, że udział sprzedaży KMS tego przedsiębiorstwa w jego łącznych obrotach spadł w okresie badania szkody z 40 % do 25 %, a co ważniejsze w toku dochodzenia ujawniono, że działalność w zakresie KMS przyniosła znaczne straty z ostatnich lat. Innymi słowy już teraz pojawiają się wątpliwości co do rentowności działalności w zakresie KMS w przypadku tego importera.
- (95) Czwarty importer także twierdził, że w przypadku wprowadzenia środków będzie on musiał zaprzestać handlu KMS ze względu na brak alternatywnych źródeł dostaw. Jednak sprzedaż KMS w tym przypadku stanowiła jedynie mały udział w łącznych obrotach przedsiębiorstwa w OD, przy czym produktem, którego dotyczy postępowanie, zajmowała się tylko jedna osoba. Bardzo możliwe jest, że przedsiębiorstwo w łatwy sposób mogłoby utrzymać swoją ogólną działalność nawet bez prowadzenia handlu KMS, gdyby stało się to nieuniknione po wprowadzeniu środków.
- (96) Uznaje się zatem, że nawet jeśli wprowadzenie środków może rzeczywiście negatywnie wpłynąć na sytuację powyższych dwóch importerów, nie wpłynie ono jednak znacząco na ich ogólną działalność gospodarczą.
- (97) Sytuacja ostatniego importera jest mniej oczywista, ponieważ prawie połowa jego sprzedaży KMS to produkty tajlandzkie (reprezentują one znaczną część łącznego przywozu KMS z Tajlandii do UE), a druga połowa jest produkowana w UE. Co więcej, nawet jeśli przedsiębiorstwo sprzedaje głównie mechanizmy dźwigniowe, sprzedaż KMS stanowi istotną część łącznych obrotów przedsiębiorstwa (około 15 %). Sprzedaż tę

uznaje się za ważną dla przedsiębiorstwa, ponieważ jego klienci często wymagają, aby dostawcy byli w stanie oferować pełny asortyment produktów.

(98) Znaczna część działalności przedsiębiorstwa opiera się zatem na przywozie KMS z Tajlandii, a zwłaszcza mniej skomplikowanych produktów niezbędnych do oferowania pełnego asortymentu produktów, co jest ważnym warunkiem utrzymania wystarczająco dużej liczby klientów. Według tego przedsiębiorstwa jakiegokolwiek wprowadzenie środków może doprowadzić do zakończenia jego ogólnej działalności i utraty około 170 miejsc pracy. Należy jednak zauważyć, że jest to wyliczenie biorące pod uwagę całe przedsiębiorstwo, a działalność związaną z KMS szacuje się na mniej niż 30 osób.

(99) W tym względzie trzeba przede wszystkim podkreślić fakt, że w ostatnich latach przedsiębiorstwu udało się poprawić swoją sytuację na rynku KMS. Jego ogólny udział w rynku produktów przywożonych i produkcja własna wzrosły z 9 % do 15 % w okresie badania szkody, ponieważ przedsiębiorstwo korzystało z taniego przywozu po cenach dumpingowych.

(100) Po drugie można stwierdzić, że przedsiębiorstwo mogłoby – przynajmniej częściowo – kontynuować przywóz z Tajlandii, lecz po cenach niedumpingowych, lub nawet traktować wprowadzenie środków jako okazję do zwiększenia produkcji lub mocy produkcyjnych oraz sprzedaży KMS wyprodukowanych przez to przedsiębiorstwo. Przedsiębiorstwo samo przyznało, że istnieje taka możliwość, ale podkreślono fakt, że nadal musiałyby ono stawić czoła silnej konkurencji ze strony produktów indyjskich, które są przywożone przez szereg przedsiębiorstw, a nie tylko przez przedsiębiorstwo handlowe powiązane z przemysłem unijnym.

(101) Oczywiście jest, że przedsiębiorstwo spotkałoby się z silną konkurencją ze strony produktów indyjskich, które w OD były średnio tylko trochę droższe niż produkty przywożone z Tajlandii (+ 6 %). Jednak dopóki nie zostanie udowodnione, że przywóz produktów indyjskich odbywa się po cenach dumpingowych, można to uznać jedynie za wynik uczciwej konkurencji.

(102) Wreszcie negatywny wpływ środków stosowanych wobec Tajlandii mógłby mimo wszystko być trochę ograniczony, gdyby możliwe było osiągnięcie pewnej równowagi między wzrostem własnej produkcji a kontynuacją przywozu na pewnym poziomie, chociaż po cenach niedumpingowych. Przypomina się także, że 75 % obrotów przedsiębiorstwa pochodzi ze sprzedaży innych produktów.

(103) Na podstawie powyższego uznaje się tymczasowo, że wprowadzenie środków tymczasowych miałyby znaczący

negatywny wpływ tylko na sytuację ostatniego importera, tj. innego producenta unijnego, który w przeszłości korzystał jednak w dużym stopniu z przywozu z Tajlandii po niskich i dumpingowych cenach, a negatywny wpływ byłby głównie wynikiem konkurencji ze strony przywozu z Indii, który nie może być uznany za nieuczciwą konkurencję

8.5. Użytkownicy

(104) Na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielił odpowiedzi jeden użytkownik, wynika z nich, że około trzy czwarte jego zakupów KMS to przywóz z państw innych niż Tajlandia, a reszta jest mniej więcej równo rozłożona między przemysł unijny i Tajlandię.

(105) Użytkownik twierdził, że w przypadku wprowadzenia środków źródła dostaw byłyby ograniczone i powstałaby monopolistyczna sytuacja. Twierdzenie to oparte jest na zarzucie, że przemysł unijny i jego powiązane przedsiębiorstwo handlowe Bensons, importer produktów z Indii, stałyby się prawie jedynym źródłem dostaw na rynku unijnym. Niektórzy importerzy poparli te argumenty.

(106) W tym kontekście należy po pierwsze zauważyć, że fakt, iż liczba dostawców na rynku unijnym jest ograniczona, nie jest sam w sobie powodem, dla którego środki antidumpingowe nie miałyby być wprowadzone w celu naprawienia szkody spowodowanej nieuczciwym handlem. Uważa się, że przy braku tych środków przemysł unijny może zakończyć swoją działalność, przy czym producent ten wciąż reprezentuje 25 % sprzedaży na rynku unijnym i może dostarczać specjalistyczne i standardowe produkty w UE. Prowadzenie działalności przez ten przemysł jest zatem także w interesie użytkowników.

(107) Po drugie, mimo wprowadzenia środków nie wyklucza się, że przywóz z Tajlandii będzie nadal obecny na rynku unijnym, chociaż może zmniejszyć się jego wielkość. Podobnie jak wyjaśniono powyżej, drugi producent w Unii może także być w stanie utrzymać, a nawet rozszerzyć swoją działalność w odniesieniu do KMS.

(108) Ponadto przywóz z Indii będzie kontynuowany, a użytkownicy, łącznie z jedynym współpracującym użytkownikiem, będą mogli dokonywać zaopatrzenia w KMS pochodzące z tego państwa. Nawet jeśli przedsiębiorstwo handlowe powiązane z przemysłem unijnym zawarło umowę na dostawę z producentem z Indii, nie oznacza to, że jest ono wyłącznym importerskim/dystrybutorem produktów z Indii. Wręcz przeciwnie. Inne przedsiębiorstwa także zajmują się dystrybucją KMS pochodzących z Indii na rynku unijnym, a użytkownicy mogą kupować KMS bezpośrednio z Indii. W tym kontekście należy podkreślić, że około dwie trzecie wywozu z Indii do UE stanowi przedmiot handlu lub

kupna przez przedsiębiorstwa inne niż Bensons – przedsiębiorstwo handlowe powiązane z przemysłem unijnym.

- (109) Na podstawie powyższego stwierdzono tymczasowo, że skutki środków antydumpingowych skierowanych przeciwko przywozowi KMS pochodzących z Tajlandii najprawdopodobniej nie będą miały znaczącego negatywnego wpływu na użytkowników produktu objętego postępowaniem.

8.6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (110) Uwzględniając powyższe ustalenia, stwierdza się tymczasowo, że w ujęciu ogólnym, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, nie ma istotnych przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu tymczasowych środków wobec przywozu KMS pochodzących z Tajlandii. Nawet jeżeli wprowadzenie środków może mieć negatywne konsekwencje dla sytuacji innego producenta unijnego (zob. powyżej w sekcji dotyczącej importerów), który w przeszłości czerpał korzyści z przywozu po cenach dumpingowych, uznaje się, że nie przeważa to potrzeby zaradzenia negatywnemu wpływowi nieuczciwego przywozu na sytuację przemysłu unijnego.

9. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

9.1. Poziom usuwający szkodę

- (111) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (112) W celu ustalenia poziomu tych środków wzięto pod uwagę stwierdzone marginesy dumpingu i kwotę cła niezbędnego do usunięcia szkody poniesionej przez producentów unijnych.
- (113) Przy obliczaniu poziomu cła niezbędnego do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia przez producentów tego rodzaju produktów w tym sektorze w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz po cenach dumpingowych. Tymczasowo uznano, że marża zysku od obrotów wynosząca 5 % może zostać uznana za stosowne minimum, którego oczekiwaliby przemysł unijny, gdyby nie istniał wyrządzający szkodę przywóz po cenach dumpingowych. Jest to taka sama wartość, jaka była stosowana w poprzednich postępowaniach dotyczących tego samego produktu. Nie ma informacji, które wskazywałyby, że okoliczności się zmieniły w tym względzie albo że poziom ten nie byłby odpowiedni w tym przypadku. Na tej podstawie obliczono cenę za produkt podobny niewyrządzający szkody producentom unijnym.
- (114) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania, w podziale na typy produktów, średniej ważonej ceny importowej producentów ekspor-

tujących w Tajlandii z niewyrządzającą szkody ceną produktów sprzedawanych przez producentów unijnych na rynku unijnym w OD. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w formie odsetka średniej wartości importowej CIF porównywalnych typów produktów. Wynikający z tego margines szkody był wyższy niż margines dumpingu.

9.2. Środki tymczasowe

- (115) W świetle powyższych ustaleń i zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego uznaje się, że tymczasowe środki antydumpingowe powinny zostać wprowadzone w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Tajlandii na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody zgodnie z zasadą niższego cła. W związku z tym w niniejszym przypadku stawkę należności celnej należy wyznaczyć na poziomie stwierdzonych marginesów dumpingu.
- (116) W konsekwencji marginesy usuwające szkodę i marginesy dumpingu oraz proponowane stawki tymczasowego cła antydumpingowego dla Tajlandii wyrażone jako cena CIF na granicy Unii przed ocleniem są następujące:

Producent eksportujący	Tymczasowa antydumpingowa stawka celna
Thai Stationery Industry Co. Ltd, Bangkok, Tajlandia	17,2%
Wszystkie inne przedsiębiorstwa	17,2%

10. PRZEPISY KOŃCOWE

- (117) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkiego ostatecznego cła,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kołowych mechanizmów segregatorowych, objętych obecnie kodami CN ex 8305 10 00 (kod TARIC 8305 10 00 11, 8305 10 00 13, 8305 10 00 19, 8305 10 00 21, 8305 10 00 23, 8305 10 00 29, 8305 10 00 34, 8305 10 00 35 i 8305 10 00 36), pochodzących z Tajlandii. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia kołowe mechanizmy segregatorowe składają się z co najmniej dwóch arkuszy stalowych lub drutów z co najmniej czterema przymocowanymi półpięściami z drutu stalowego, które są połączone pokrywą stalową. Mogą one być otwierane zarówno poprzez rozciąganie półpięścieni lub użycie małego stalowego mechanizmu spustowego przymocowanego do kołowego mechanizmu segregatorowego.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii przed ocenieniem produktów określonych w ust. 1 wynosi 17,2 %.

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na

piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 119/2011**z dnia 10 lutego 2011 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 lutego 2011 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2011 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	116,3
	JO	84,0
	MA	53,1
	TN	102,0
	TR	98,4
	ZZ	90,8
0707 00 05	EG	182,1
	JO	101,4
	TR	181,6
	ZZ	155,0
0709 90 70	MA	46,7
	TR	140,9
	ZA	57,4
	ZZ	81,7
0709 90 80	EG	97,7
	ZZ	97,7
0805 10 20	AR	41,5
	BR	41,5
	EG	55,6
	IL	78,0
	MA	55,6
	TN	49,2
	TR	70,0
	ZA	41,5
	ZZ	54,1
0805 20 10	IL	174,2
	MA	73,5
	TR	79,6
	ZZ	109,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	58,2
	EG	57,7
	IL	150,6
	JM	94,4
	MA	105,6
	PK	49,7
	TR	68,5
	ZZ	83,5
	ZZ	83,5
0805 50 10	EG	67,9
	MA	49,9
	TR	52,9
	ZZ	56,9
0808 10 80	CA	104,5
	CL	54,0
	CN	53,6
	US	117,0
	ZZ	82,3
0808 20 50	AR	130,7
	CL	60,7
	CN	55,7
	US	121,7
	ZA	101,6
	ZZ	94,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 lutego 2011 r.

upoważniająca laboratorium w Korei Południowej do prowadzenia testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 656)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/91/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję Rady 2000/258/WE z dnia 20 marca 2000 r. określającą specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepień przeciwko wściekliźnie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji 2000/258/WE wyznaczono laboratorium *Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail* (ANSES) w Nancy (poprzednio *Agence française de sécurité sanitaire des aliments*, AFSSA) jako specjalny instytut odpowiedzialny za ustanawianie kryteriów niezbędnych do standaryzacji testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie. W decyzji tej określono również obowiązki tego laboratorium.
- (2) Do głównych zadań ANSES w Nancy należy ocena laboratoriów w państwach członkowskich i w państwach trzecich w celu podjęcia decyzji o upoważnieniu tych laboratoriów do przeprowadzania testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciw wściekliźnie.
- (3) Właściwy organ w Korei Południowej złożył wniosek o zatwierdzenie laboratorium w tym państwie trzecim w celu prowadzenia przedmiotowych testów serologicznych.
- (4) ANSES w Nancy poddało ocenie to laboratorium i dnia 6 września 2010 r. przedstawiło Komisji sprawozdanie z oceny, której wynik był pozytywny.

(5) Laboratorium to należy zatem upoważnić do prowadzenia testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie u psów, kotów i frotek.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące laboratorium zostaje upoważnione do prowadzenia testów serologicznych w monitorowaniu skuteczności szczepionek przeciwko wściekliźnie u psów, kotów i frotek, zgodnie z art. 3 ust. 2 decyzji 2000/258/WE:

Komipharm International Co. LTD
1236-6 Jeoungwang-dong
420-450 Siheung-si, Gyeonggi-do
Korea Południowa

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2011 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 30.3.2000, s. 40.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 10 lutego 2011 r.

wprowadzająca kwestionariusz służący do sporządzenia pierwszego sprawozdania z wprowadzania w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 657)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2011/92/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającą dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006⁽¹⁾, w szczególności jej art. 27 ust. 1,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/692/EWG z dnia 23 grudnia 1991 r. normalizującą i racjonalizującą sprawozdania w sprawie wykonywania niektórych dyrektyw odnoszących się do środowiska⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 27 ust. 1 dyrektywy 2009/31/WE nałożono na państwa członkowskie wymóg przedstawiania Komisji co trzy lata sprawozdania z wprowadzania w życie dyrektywy 2009/31/WE, obejmującego rejestr, o którym mowa w art. 25 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/31/WE.
- (2) Ponadto art. 27 ust. 1 dyrektywy 2009/31/WE stanowi, że sprawozdanie jest opracowywane na podstawie kwestionariusza lub konspektu sporządzonego przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG. Najlepsze rozwiązanie, które zapewni kompletność i porównywalność informacji w sprawozdaniach państw członkowskich, stanowi kwes-

tionariusz zawierający pytania dotyczące wszystkich odpowiednich elementów dyrektywy 2009/31/WE.

- (3) Pierwsze sprawozdanie należy przesłać Komisji do dnia 30 czerwca 2011 r. Kwestionariusz sporządzony przez Komisję należy przesłać państwom członkowskim przynajmniej sześć miesięcy przed terminem przedstawienia sprawozdania.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią wyrażoną przez Komitet ds. Zmian Klimatu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa członkowskie wykorzystują kwestionariusz zamieszczony w załączniku jako podstawę do sporządzenia pierwszego sprawozdania z wprowadzania w życie dyrektywy 2009/31/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
Connie HEDEGAARD
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, s. 48.

ZAŁĄCZNIK

Kwestionariusz dotyczący wprowadzania w życie dyrektywy 2009/31/WE w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla („dyrektywa”)**1. Opis ogólny**

- 1.1. Jakich ważnych zmian w prawodawstwie krajowym i systemie wydawania pozwoleń wymagała transpozycja dyrektywy do prawa krajowego? Prosimy podać daty, kiedy weszły w życie odpowiednie przepisy transponujące.
- 1.2. Jaki właściwy organ odpowiada lub jakie właściwe organy odpowiadają za wypełnianie obowiązków ustanowionych dyrektywą (art. 23)?

2. Koordynacja procedury wydawania pozwoleń

- 2.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że procedura i warunki wydawania pozwoleń są w pełni skoordynowane, w przypadku gdy w procedurze uczestniczy więcej niż jeden właściwy organ? W jaki sposób koordynacja przebiega w praktyce? W szczególności prosimy podać szczegółowe informacje dotyczące koordynacji między właściwymi organami w odniesieniu do wprowadzania w życie dyrektywy i dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (1).

3. Współpraca transgraniczna

- 3.1. Jakie przepisy wprowadzono w przypadku transgranicznego przewozu CO₂, transgranicznych składowisk lub transgranicznych kompleksów składowania, aby zapewnić wspólne spełnianie wymogów dyrektywy (art. 24)?
- 3.2. Czy zdobyto praktyczne doświadczenia w zakresie współpracy transgranicznej?

4. Wybór lokalizacji składowisk i pozwoleń na poszukiwania

- 4.1. Czy obszary, na których można wybierać lokalizację składowiska, określono na podstawie art. 4 ust. 1? Czy wycofano pozwolenie na składowanie na części lub całości terytorium państwa członkowskiego, w jego wyłącznej strefie ekonomicznej i w jego szelfie kontynentalnym w rozumieniu Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS)? Państwa członkowskie nie mają obowiązku uzasadniania wszelkich decyzji tego rodzaju, ale wskazanie, których terytoriów to dotyczy, byłoby przydatne.
- 4.2. Czy przeprowadzono ocenę dostępnych możliwości składowania na części lub całości terytorium państwa członkowskiego, w jego wyłącznej strefie ekonomicznej i w jego szelfie kontynentalnym w rozumieniu Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS art. 4 ust. 2)? Jeżeli tak, prosimy podać sposób przeprowadzenia oceny oraz jej wynik.
- 4.3. Jak prawo krajowe gwarantuje, że odpowiedniość formacji geologicznej do wykorzystania jako składowisko określono zgodnie z kryteriami zawartymi w załączniku I do dyrektywy?
- 4.4. W jakich przypadkach wymagane są poszukiwania w celu wyboru lokalizacji składowiska (art. 5 ust. 1)?
- 4.5. Jak prawo krajowe gwarantuje, że procedury udzielania pozwoleń na poszukiwania i składowanie są otwarte dla wszystkich podmiotów posiadających niezbędne możliwości, a także że przy udzielaniu pozwolenia lub odmowie jego udzielenia stosuje się obiektywne, podawane do wiadomości publicznej i niedyskryminacyjne kryteria?
- 4.6. W jaki sposób właściwe organy będą sprawdzać, czy pojemność będąca przedmiotem poszukiwań mieści się w granicach pojemności określonej w pozwoleniu na poszukiwania (art. 5 ust. 3)?
- 4.7. Jak prawo krajowe gwarantuje, że w okresie ważności pozwolenia na poszukiwania kompleks nie jest wykorzystywany do sprzecznych ze sobą zastosowań (art. 5 ust. 4)?

5. Wnioski o pozwolenie na składowanie

- 5.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że wnioski o wydanie pozwolenia zawierają wszystkie informacje wymagane na podstawie art. 7?

6. Pozwolenia na składowanie: warunki i treść

- 6.1. Spełnienie warunków wydawania pozwoleń na składowanie

(1) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

- 6.1.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że spełniono wszystkie wymogi określone w art. 8?
- 6.1.2. Jakie procedury wprowadzono, aby zadbać o to, by w określonym terminie udostępniano Komisji wszystkie wnioski o pozwolenia, projekty pozwoleń na składowanie i wszelkie inne materiały wzięte pod uwagę przy przyjmowaniu projektów decyzji (art. 10 ust. 1)?
- 6.1.3. W jaki sposób gwarantuje się, że wydana przez Komisję opinia dotycząca projektu pozwolenia na składowanie zostanie uwzględniona, że Komisję powiadamia się o ostatecznej decyzji oraz że – w przypadku gdy decyzja ta odbiega od opinii wydanej przez Komisję – przedstawia się uzasadnienie (art. 10 ust. 2)?
- 6.2. Kompletność treści pozwolenia na składowanie
- 6.2.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że pozwolenie na składowanie zawiera wszystkie wymogi określone w art. 9?
7. **Zmiany, przegląd, aktualizacja i wycofanie pozwoleń na składowanie**
- 7.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że pozwolenia na składowanie podlegają przeglądowi i w razie potrzeby są aktualizowane lub, w ostateczności, wycofywane na podstawie art. 11 ust. 3? W szczególności prosimy szczegółowo opisać, w jaki sposób zagwarantowano spełnienie każdego z warunków, o których mowa w art. 11 ust. 3.
- 7.2. Wycofanie pozwolenia na składowanie
- 7.2.1. Jakie przepisy i procedury stosuje się, jeżeli po wycofaniu pozwolenia na mocy art. 11 ust. 3 właściwy organ podejmie decyzję o wydaniu nowego pozwolenia na składowanie, zwłaszcza w odniesieniu do czasowego przejścia wszelkich obowiązków prawnych na mocy art. 11 ust. 4?
- 7.2.2. Jakie przepisy i procedury stosuje się, jeżeli po wycofaniu pozwolenia na mocy art. 11 ust. 3 właściwy organ podejmie decyzję o zamknięciu składowiska?
8. **Kryteria i procedura akceptacji strumienia CO₂**
- 8.1. Jakie przepisy i procedury gwarantują, że strumień CO₂ składa się w przeważającej części z dwutlenku węgla i że nie dodaje się odpadów ani innych substancji w celu składowania tych odpadów lub innych substancji? W szczególności prosimy szczegółowo opisać, jak określa się warunki spełniania następujących kryteriów na podstawie art. 12 ust. 1:
- brak niekorzystnego wpływu na integralność składowiska lub odnośnej infrastruktury transportowej,
 - brak znaczącego ryzyka dla środowiska i zdrowia ludzkiego,
 - zgodność z odpowiednim prawodawstwem unijnym.
- 8.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby zagwarantować, by operator akceptował i zatłaczał strumienie CO₂ tylko wtedy, gdy przeprowadzono analizę składu strumieni, w tym substancji korozyjnych, i ocenę ryzyka oraz jeżeli ocena ryzyka wykazała, że poziomy zanieczyszczenia są zgodne z warunkami, o których mowa w art. 12 ust. 1?
9. **Monitorowanie**
- 9.1. Jakie środki podjęto, aby właściwy organ dopilnowywał, by zatwierdzony plan monitorowania spełniał wymogi określone w załączniku II oraz wytyczne dotyczące monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych w związku z wychwytywaniem, transportem i geologicznym składowaniem dwutlenku węgla na podstawie dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾?
- 9.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby zagwarantować, że operator monitoruje instalacje zatłaczające, kompleksy składowania (w tym chmurę CO₂, jeśli to możliwe) i – w stosownych przypadkach – otaczające środowisko zgodnie z zatwierdzonym planem monitorowania?
10. **Raportowanie**
- 10.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w zakresie raportowania przez operatora? W szczególności prosimy szczegółowo opisać częstotliwość raportowania oraz sposób, w jaki zapewniono spełnienie kryteriów ustanowionych w art. 14.

(¹) Środki, które należy podjąć na podstawie decyzji Komisji 2010/345/UE z dnia 8 czerwca 2010 r. zmieniającej decyzję 2007/589/WE w odniesieniu do uwzględnienia wytycznych dotyczących monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych w związku z wychwytywaniem, transportem i geologicznym składowaniem dwutlenku węgla (Dz.U. L 155 z 22.6.2010, s. 34).

11. Kontrole

- 11.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w odniesieniu do systemu rutynowych i nierutynowych kontroli wszystkich kompleksów składowania, aby zapewnić zgodność z wymogami dyrektywy i monitorować wpływ na środowisko i na zdrowie ludzkie (art. 15)? W szczególności prosimy szczegółowo opisać częstotliwość kontroli oraz warunki ustanowione dla kontroli nierutynowych.
- 11.2. Do jakiego stopnia system rutynowych i nierutynowych kontroli obejmuje takie działania jak wizyty w instalacjach powierzchniowych, w tym w instalacjach zatłaczających, ocenę operacji zatłaczania i monitorowania prowadzonej przez operatora oraz weryfikację wszystkich odnośnych rejestrów prowadzonych przez operatora (art. 15 ust. 2)?

12. Wycieki lub znaczące nieprawidłowości

- 12.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby w przypadku wycieków lub znaczących nieprawidłowości operator powiadomił właściwy organ, w tym właściwy organ zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE (art. 16 ust. 1)?
- 12.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w odniesieniu do podejmowania przez operatora działań naprawczych oraz – jeżeli operator ich nie podejmie – przez właściwe organy (art. 16 ust. 2–5)?

13. Zamknięcie i obowiązki po zamknięciu

- 13.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono w odniesieniu do zamknięcia i obowiązków po zamknięciu?
- 13.2. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że operator pozostaje odpowiedzialny za monitorowanie, raportowanie i działania naprawcze, a także za wszelkie obowiązki związane z przedstawianiem uprawnień do rozliczenia w przypadku wycieków i za działania zapobiegawcze i zaradcze do chwili przekazania odpowiedzialności (art. 17 ust. 2)?
- 13.3. Jakie przepisy i procedury ustanowiono do celów zatwierdzania ostatecznego planu działań po zamknięciu na podstawie tymczasowego planu działań po zamknięciu przed zamknięciem składowiska (art. 17 ust. 3)?

14. Przekazanie odpowiedzialności

- 14.1. Jakie przepisy i procedury ustanowiono do celów przekazania odpowiedzialności, aby zapewnić spełnienie warunków na mocy art. 18 ust. 1?
- 14.2. Czy prawo krajowe przewiduje minimalny okres, który musi upłynąć przed przekazaniem odpowiedzialności i który przekracza 20 lat określone w dyrektywie? Jeśli tak, prosimy o podanie szczegółów.
- 14.3. Jakie procesy wprowadzono, aby zadbać o to, by w określonym terminie udostępniano Komisji wszystkie raporty dotyczące przekazania odpowiedzialności na podstawie art. 18 ust. 2, wszystkie projekty decyzji w sprawie zatwierdzenia przekazania odpowiedzialności i wszelkie inne materiały wzięte pod uwagę przy przyjmowaniu projektów decyzji (art. 18 ust. 4)?
- 14.4. W jaki sposób gwarantuje się, że wydana przez Komisję opinia dotycząca projektu decyzji zostanie uwzględniona, że Komisję powiadamia się o ostatecznej decyzji oraz że – w przypadku gdy decyzja ta odbiega od opinii wydanej przez Komisję – przedstawia się uzasadnienie?
- 14.5. Jakie środki podjęto, aby zagwarantować, że po przekazaniu odpowiedzialności monitorowanie prowadzi się na poziomie, który pozwala na wykrycie wycieków lub znaczących nieprawidłowości (art. 18 ust. 6)?

15. Zabezpieczenie finansowe

- 15.1. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono konieczność przedstawiania przez potencjalnego operatora – jako część wniosku o pozwolenie na składowanie – dowodu, że można stworzyć odpowiednie rozwiązania w formie zabezpieczenia finansowego lub jakiegokolwiek innego równoważnego rozwiązania (art. 19)? W szczególności prosimy o podanie, w jaki sposób uwzględniono następujące kwestie:

- możliwość spełnienia wszystkich obowiązków wynikających z pozwolenia na składowanie,
- ważność i skuteczność zabezpieczenia finansowego przed rozpoczęciem zatłaczania,
- okresowe dostosowywanie zabezpieczenia finansowego,
- zapewnienie środków finansowych, o których mowa w art. 20.

16. Mechanizm finansowy

- 16.1. Prosimy podać procedury, które gwarantują, że operator udostępnia właściwemu organowi środki finansowe, zanim nastąpi przekazanie odpowiedzialności zgodnie z art. 18, i w jaki sposób środki te uwzględniają parametry, o których mowa w załączniku I do dyrektywy, oraz elementy odnoszące się do istotnych danych dotyczących składowania CO₂ w przeszłości (art. 20).
- 16.2. Czy w prawie krajowym ustanowiono obowiązki po przekazaniu odpowiedzialności inne niż przewidywane koszty monitorowania przez okres 30 lat, które mają pokryć środki finansowe?

17. Dostęp osób trzecich

- 17.1. Jakie środki podjęto, aby zagwarantować, że potencjalni użytkownicy mogą w przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób uzyskać dostęp do sieci transportowych i do składowisk dla celów geologicznego składowania wytworzonego i wychwyconego CO₂, zgodnie z art. 21?
- 17.2. Jakie procedury gwarantują, że operator odmawiający dostępu na podstawie braku zdolności lub braku połączeń wprowadza wszelkie niezbędne usprawnienia, w zakresie, w jakim jest to uzasadnione ekonomicznie, lub gdy potencjalny klient wyraża chęć pokrycia ich kosztów, pod warunkiem że nie miałyby to niekorzystnego wpływu na środowiskowe bezpieczeństwo transportu i geologicznego składowania CO₂ (art. 21 ust. 4)?

18. Rozstrzygnięcie sporów

- 18.1. Jakie zostały wprowadzone ustalenia dotyczące rozstrzygnięcia sporów, w tym również organ niezależny od stron, posiadający dostęp do wszystkich istotnych informacji?

19. Rejestry

- 19.1. Jakie środki podjęto, aby założyć i prowadzić rejestr przyznanых pozwoleń na składowanie oraz stały rejestr wszystkich zamkniętych składowisk i okolicznych kompleksów składowania, obejmujący mapy i przekroje ich zasięgu przestrzennego oraz dostępne informacje służące ocenie, czy CO₂ będzie całkowicie hermetycznie składowany na stałe?

20. Informowanie i udział opinii publicznej

- 20.1. W jaki sposób prawo krajowe gwarantuje, że informacje środowiskowe dotyczące geologicznego składowania CO₂, w tym sprawozdania na temat wyników kontroli, są udostępniane społeczeństwu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami unijnymi?

21. Sankcje

- 21.1. Jakie przepisy krajowe dotyczące sankcji za naruszenie przepisów krajowych przyjęto na mocy dyrektywy? W szczególności prosimy o szczegółowy opis, w jaki sposób zagwarantowano, że przepisy są wykonywane i że sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

22. Zmiany innych instrumentów prawnych (art. 31–37)

- 22.1. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w załączniku I i załączniku II do dyrektywy Rady 85/337/EWG ⁽¹⁾?
- 22.2. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w art. 11 ust. 3 lit. j) dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾?
- 22.3. Jakie środki podjęto, aby zapewnić wykonanie nowego art. 9a dyrektywy 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾?
- 22.3.1. W jaki sposób zagwarantowano, że operatorzy wszystkich obiektów energetycznego spalania o elektrycznej mocy znamionowej 300 megawatów lub wyższej, którym pozwolenia na prowadzenie działalności udzielono po wejściu w życie wspomnianej dyrektywy, tj. po dniu 25 czerwca 2009 r., przeprowadzili ocenę warunków określonych w art. 9a dyrektywy 2001/80/WE?
- 22.3.2. Jakie przepisy i procedury ustanowiono, aby zagwarantować, że – jeśli spełniono warunki określone w art. 9a dyrektywy 2001/80/WE – na terenie obiektu zarezerwowano odpowiednią przestrzeń na instalację urządzeń niezbędnych do wychwytywania i sprężania CO₂?
- 22.3.3. Czy odnotowano przypadki zastosowania wspomnianego artykułu po dniu 25 czerwca 2009 r.?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/80/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza z dużych obiektów energetycznego spalania (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, s. 1).

- 22.4. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w załączniku III do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾?
- 22.5. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w dyrektywie 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾?
- 22.6. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾?
- 22.7. W jaki sposób w prawie krajowym uwzględniono zmiany w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE ⁽⁴⁾?
-

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9). Dyrektywa uchylona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów, uchylającą niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3) ze skutkiem od dnia 12 grudnia 2010 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów (Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24 z 29.1.2008, s. 8).

DECYZJA KOMISJI**z dnia 10 lutego 2011 r.****zmieniająca decyzję 2009/821/WE w odniesieniu do wykazów punktów kontroli granicznej i jednostek weterynaryjnych w systemie TRACES***(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 701)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2011/93/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

ponadto wykreślić kategorie produktów pochodzenia zwierzęcego, które obecnie mogą być kontrolowane w tym punkcie kontroli granicznej.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1 i 3,

(3) W związku z zadowalającymi wynikami inspekcji przeprowadzonej przez służby Komisji – Biuro Żywności i Weterynarii – do wpisów dotyczących Danii w wykazie zawartym w załączniku I do decyzji 2009/821/WE należy dodać dodatkowy punkt kontroli granicznej w Kalundborg w tym państwie członkowskim.

uwzględniając dyrektywę Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na rynek Wspólnoty z państw trzecich i zmieniającą dyrektywy 89/662/EWG, 90/425/EWG oraz 90/675/EWG ⁽²⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 4 akapit drugi zdanie drugie,

(4) W związku z informacjami przekazanymi przez Niemcy ośrodek inspekcyjny „Frigo Altenwerder” w punkcie kontroli granicznej w porcie w Hamburgu należy zastąpić ośrodkiem inspekcyjnym „Altenwerder Kirchtal” oraz dodać kategorie produktów pochodzenia zwierzęcego, które mogą być kontrolowane w tym ośrodku inspekcyjnym. Nowy ośrodek inspekcyjny należy włączyć do wpisów dotyczących tego punktu kontroli granicznej zawartych w załączniku I do decyzji 2009/821/WE.

uwzględniając dyrektywę Rady nr 97/78/WE z dnia 18 grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich ⁽³⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

(5) W związku z informacjami przekazanymi przez Grecję z wykazu ustanowionego w załączniku I do decyzji 2009/821/WE należy usunąć kolejny punkt kontroli granicznej w Neos Kafkassos. Z wpisów dotyczących drogowego punktu kontroli granicznej w Neos Kafkassos należy ponadto wykreślić niektóre kategorie żywych zwierząt, które obecnie mogą być kontrolowane w tym punkcie kontroli granicznej.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji Komisji 2009/821/WE z dnia 28 września 2009 r. ustalającej wykaz zatwierdzonych punktów kontroli granicznej, ustanawiającej niektóre zasady kontroli przeprowadzanych przez ekspertów weterynaryjnych Komisji oraz ustanawiającej jednostki weterynaryjne w systemie TRACES ⁽⁴⁾ ustanowiono wykaz punktów kontroli granicznej zatwierdzonych zgodnie z dyrektywami 91/496/EWG i 97/78/WE. Wykaz ten zamieszczono w załączniku I do wspomnianej decyzji.

(6) Hiszpania poinformowała, że w punkcie kontroli granicznej w porcie lotniczym w Barcelonie uruchomiono dodatkowy ośrodek inspekcyjny. W związku z tą informacją należy zmienić wykaz punktów kontroli granicznej dla tego państwa członkowskiego.

(2) W związku z informacjami przekazanymi przez Danię z wpisów dotyczących punktu kontroli granicznej w porcie w Hirtshals zawartych w załączniku I do decyzji 2009/821/WE należy wykreślić ośrodek inspekcyjny 2 w tym punkcie kontroli granicznej. Z wpisów dla punktu kontroli granicznej w porcie lotniczym w Billund należy

(7) Francja poinformowała, że z wykazu punktów kontroli granicznej dla tego państwa członkowskiego należy wykreślić punkt kontroli granicznej w porcie w Boulogne.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56.

⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, s. 9.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 296 z 12.11.2009, s. 1.

(8) W związku z informacjami przekazanymi przez Łotwę należy cofnąć zawieszenie zatwierdzenia jednego ośrodka inspekcyjnego w punkcie kontroli granicznej w porcie w Rydze (Riga port). Należy zatem odpowiednio zmienić wpis dla tego punktu kontroli granicznej.

- (9) W związku z informacjami przekazanymi przez Zjednoczone Królestwo z wpisów dotyczących punktów kontroli granicznej w międzynarodowym porcie lotniczym w Belfaście i w porcie lotniczym East Midlands w Nottingham ustanowionych w załączniku I do decyzji 2009/821/WE należy wykreślić niektóre kategorie produktów pochodzenia zwierzęcego, które można obecnie kontrolować w tych punktach kontroli granicznej. Z wykazu wpisów dotyczących tego państwa członkowskiego zawartych w odnośnym załączniku należy ponadto wykreślić wpis dotyczący punktu kontroli granicznej w porcie lotniczym w Manston.
- (10) W załączniku II do decyzji 2009/821/WE ustanowiono wykaz jednostek centralnych, regionalnych i lokalnych w zintegrowanym skomputeryzowanym systemie weterynaryjnym (TRACES).
- (11) W związku z informacjami przekazanymi przez Belgię, Niemcy, Irlandię, Włochy i Portugalię także w wykazie jednostek centralnych, regionalnych i lokalnych systemu TRACES, ustanowionym w załączniku II do decyzji 2009/821/WE, należy wprowadzić pewne zmiany w odniesieniu do tych państw członkowskich.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/821/WE.
- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lutego 2011 r.

W imieniu Komisji
John DALLI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do decyzji 2009/821/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w części dotyczącej Danii wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący portu w Hirtshals otrzymuje brzmienie:

„Hirtshals	DK HIR 1	P		HC-T(FR)(1)(2)”	
------------	----------	---	--	-----------------	--

(ii) wpis dotyczący portu lotniczego w Billund otrzymuje brzmienie:

„Billund	DK BLL 4	A			U, E, O”
----------	----------	---	--	--	----------

(iii) dodaje się następujący wpis dla nowego punktu kontroli granicznej w porcie w Kalundborg:

„Kalundborg	DK KAL 1	P		NHC-NT(6)”	
-------------	----------	---	--	------------	--

b) w części dotyczącej Niemiec wpis dotyczący portu w Hamburgu otrzymuje brzmienie:

„Hamburg Hafen	DE HAM 1	P	Burchardkai	HC, NHC-NT, NHC-T(FR)	
			Altenwerder Kirchtal	HC, NHC-NT, NHC-T(FR)	
			Reiherdamm	HC, NHC-T(FR), NHC-NT”	

c) w części dotyczącej Grecji wprowadza się następujące zmiany:

(i) skreśla się wpis dotyczący Neos Kafkassos Rail;

(ii) wpis dotyczący Neos Kafkassos Road otrzymuje brzmienie:

„Neos Kafkassos	GR NKF 3	R		HC, NHC-NT”	
-----------------	----------	---	--	-------------	--

d) w części dotyczącej Hiszpanii wpis dotyczący portu lotniczego w Barcelonie otrzymuje brzmienie:

„Barcelona	ES BCN 4	A	Iberia	HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O
			Flightcare	HC(2), NHC(2)	O
			WFS	HC(2)”	

e) w części dotyczącej Francji skreśla się wpis dotyczący portu w Boulogne;

f) w części dotyczącej Łotwy wpis dotyczący portu w Rydze (*Riga port*) otrzymuje brzmienie:

„Riga (<i>Riga port</i>)	LV RIX 1a	P		HC(2), NHC(2)	
			Kravu termināls	HC-T(FR)(2), HC-NT(2)”	

g) w części dotyczącej Zjednoczonego Królestwa wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący punktu kontroli granicznej w międzynarodowym porcie lotniczym w Belfaście otrzymuje brzmienie:

„Belfast	GB BEL 4	A		NHC-NT(2), NHC-T(CH)(2)”	
----------	----------	---	--	--------------------------	--

(ii) skreśla się wpis dotyczący punktu kontroli granicznej w porcie lotniczym w Manston;

(iii) wpis dotyczący punktu kontroli granicznej w porcie lotniczym East Midlands w Nottingham otrzymuje brzmienie:

„East Midlands	GB EMA 4	A		HC-T(CH)(1)(2), HC-NT(1)(2), NHC-NT(2)”	
----------------	----------	---	--	---	--

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w części dotyczącej Belgii wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący jednostki regionalnej „BE200001 REGIO VLAANDEREN/RÉGION FLAMANDE” otrzymuje brzmienie:

„BE20001 REGIO VLAANDEREN/RÉGION FLAMANDE”

(ii) wpis dotyczący jednostki regionalnej „BE200002 REGIO BRUSSEL/RÉGION BRUXELLES” otrzymuje brzmienie:

„BE20002 REGIO BRUSSEL/RÉGION BRUXELLES”

(iii) wpis dotyczący jednostki regionalnej „BE200003 RÉGION WALLONNE/REGIO WALLONIË” otrzymuje brzmienie:

„BE20003 RÉGION WALLONNE/REGIO WALLONIË”

b) w części dotyczącej Niemiec wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE03809 BAD NEUSTADT” otrzymuje brzmienie:

„DE03809 RHÖN-GRABFELD”

(ii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE12509 HÖCHSTADT” otrzymuje brzmienie:

„DE12509 ERLANGEN-HÖCHSTADT”

(iii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE18609 HASSFURT” otrzymuje brzmienie:

„DE18609 HASSBERGE”

(iv) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE21809 KARLSTADT” otrzymuje brzmienie:

„DE21809 MAIN-SPESSART”

(v) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE23609 LANDSBERG A.D. LECH” otrzymuje brzmienie:

„DE23609 LANDSBERG AM LECH”

(vi) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE24109 LAUF A.D. PREGNITZ” otrzymuje brzmienie:

„DE24109 NÜRNBERGER LAND”

(vii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE29309 NEUBURG A.D. DONAU” otrzymuje brzmienie:

„DE29309 NEUBURG-SCHROBENHAUSEN”

(viii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE30009 NEUSTADT A.D. AISCH” otrzymuje brzmienie:

„DE30009 NEUSTADT A.D. AISCH - BAD WINDSHEIM”

(ix) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE33809 PFARRKIRCHEN ROTTAL/INN” otrzymuje brzmienie:

„DE33809 ROTTAL/INN”

(x) wpisy dotyczące jednostek lokalnych „DE45209 WEILHEIM I. OB” oraz „DE45509 WEISSENBURG” otrzymują brzmienie:

„DE45209 WEILHEIM-SCHONGAU
DE45509 WEISSENBURG-GUNZENHAUSEN”

(xi) do wpisów dotyczących jednostki regionalnej DE00009 BAYERN dodaje się następujący wpis dotyczący jednostki lokalnej:

„DE23209 KRONACH”

(xii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE09515 DESSAU-ROSSLAU, STADT” otrzymuje brzmienie:

„DE09515 DESSAU-ROßLAU, STADT”

(xiii) wpis dotyczący jednostki lokalnej „DE39115 SALZLAND” otrzymuje brzmienie:

„DE39115 SALZLANDKREIS”

c) w części dotyczącej Irlandii wpis dotyczący jednostki lokalnej „IE12100 TIPPERARY SOUTH” otrzymuje brzmienie:

„IE12100 TIPPERARY”

d) w części dotyczącej Włoch wprowadza się następujące zmiany:

(i) wpisy dotyczące jednostki regionalnej „IT00018 CALABRIA” oraz jednostek lokalnych w tej jednostce regionalnej otrzymują brzmienie:

„IT00018 CALABRIA

IT00718	A.S.P. CATANZARO	IT01118	A.S.P. REGGIO CALABRIA
IT00418	A.S.P. COSENZA	IT00818	A.S.P. VIBO VALENTIA”
IT00518	A.S.P. CROTONE		

(ii) skreśla się wpisy dotyczące jednostki regionalnej „IT00003 LOMBARDIA”:

„IT01403	CHIARI”	„IT02203	OSTIGLIA”
„IT00203	GALLARATE”	„IT01703	SALÒ”
„IT03403	LEGNANO”	„IT01303	TREVIGLIO”
„IT01903	LENO”	„IT02003	VIADANA”
„IT04003	MONTICHIARI”		

e) w części dotyczącej Portugalii wpis dotyczący jednostki lokalnej „PT05300 LOURES” otrzymuje brzmienie:

„PT05300 LISBOA”

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

